

ПРОЕКТ

вноситься народним
депутатом України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 44 – 48, ст. 552) такі зміни:

1. В статті 25 внести наступні зміни:

1) Частину 4 та частину 5 викласти у такій редакції:

«4. Скарга на рішення, дії або бездіяльність митного поста, керівника митного поста подається до митниці, структурним підрозділом якої є цей митний пост.

5. Скарга на рішення, дії або бездіяльність митниці, спеціалізованого митного органу, митної організації, керівника митниці, спеціалізованого митного органу, подається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.»

2) Частину 7 викласти у такій редакції:

«7. Виконання оскаржуваного рішення може бути зупинено повністю чи в певній частині посадовою особою або органом, що розглядає скаргу. Посадова особа або орган, які розглядають скаргу, зобов'язані надати (надіслати) особі, яка подала скаргу, належним чином вмотивоване (обґрунтоване) рішення у визначений законом строк, що встановлений для розгляду скарги. Виконання оскаржуваного податкового повідомлення-рішення здійснюється у порядку, передбаченому Податковим кодексом України.»

2. Статтю 26 викласти у такій редакції:

«Стаття 26. Вимоги до форми та змісту скарг, строки їх подання, порядок і строки їх розгляду

1. Вимоги до форми та змісту скарг громадян, порядок і строки їх розгляду, а також відповідальність за протиправні дії, пов'язані з поданням та розглядом скарг, в частині, що не суперечить цьому Кодексу, визначаються Законом України "Про звернення громадян".

Скарга на рішення, дії чи бездіяльність може бути подана особою протягом одного року з моменту прийняття такого рішення чи вчинення (не вчинення) дії, але не пізніше

одного місяця з часу ознайомлення особою з прийнятим рішенням чи вчинення (не вчинення) дії по відношенню до неї. Скарги, подані з порушенням зазначеного строку, не розглядаються.

Пропущений з поважної причини строк може бути поновлений органом чи посадовою особою, що розглядає скаргу.

2. Скарга підприємства повинна містити всі необхідні реквізити цього підприємства та бути підписана керівником зазначеного підприємства або особою, яка виконує його обов'язки. Якщо інше не передбачено законом, скарги підприємств подаються і розглядаються у такому самому порядку і в ті самі строки, що й скарги громадян.

3. Скарга повинна містити конкретну інформацію про предмет оскарження і бути належним чином аргументованою. У разі якщо особа при поданні скарги не може надати відповідних доказів, такі докази можуть бути представлені пізніше, але в межах строку, відведеного законом на розгляд скарги.

4. Орган доходів і зборів, що розглядає скаргу, зобов'язаний винести вмотивоване (обґрунтоване) рішення за скаргою особи. Обґрунтованим (вмотивованим) визнається рішення за скаргою особи, ухвалене на основі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які особа посилається як на підставу своєї скарги, а також якщо таке рішення містить вичерпні висновки, що відповідають встановленим обставинам, які мають значення для розгляду скарги та прийняття рішення. Обґрунтованість (вмотивованість) рішення полягає також в тому, щоб продемонструвати сторонам, що вони були почуті - кожен доречний і важливий аргумент особи, що подала скаргу, має бути проаналізований органом доходів і зборів, що розглядає скаргу. Не вважається обґрунтованим (вмотивованим) рішення, яке містить лише опис фактичних даних, цитати з нормативних актів та не містить викладеного аналізу кожного доречного і важливого аргументу особи, що подала скаргу.

5. Якщо вмотивоване (обґрунтоване) рішення за скаргою особи не надсилається (надається) особі протягом встановленого строку або протягом строку, продовженого за рішенням керівника (його заступника або іншої уповноваженої посадової особи) органу доходів і зборів, що розглядає скаргу (в межах строків для продовження, що дозволені законом), така скарга вважається повністю задоволеною на користь особи, що зверталась зі скаргою з дня, наступного за останнім днем спливу зазначених строків. Такі ж наслідки настають у випадку, якщо в межах встановлених строків, особі направлене (надане) рішення про результати розгляду скарги, однак, таке рішення не є вмотивованим (обґрунтованим), як це визначено частиною 4 цієї статті даного Кодексу.

Скарга вважається також повністю задоволеною на користь особи, що зверталась зі скаргою, якщо рішення керівника (його заступника або іншої уповноваженої посадової особи) органу доходів і зборів, що розглядає скаргу, про продовження строків її розгляду, у строк не більше одного місяця від дня надходження скарги не буде надісланим (наданим) особі до закінчення місячного строку, що визначений Законом України «Про звернення громадян».

Скарга вважається також повністю задоволеною на користь платника податків, якщо рішення керівника (його заступника або іншої уповноваженої посадової особи) про продовження строків її розгляду не було надіслано платнику податків до закінчення 20-денного строку, зазначеного в абзаці першому цього пункту.»

3. Частину 3 статті 268 виключити.

4. Частину 1 статті 460 викласти у такій редакції:

«1. Вчинення порушень митних правил, передбачених частиною третьою статті 469, статтею 470, частиною третьою статті 478, статтею 481 цього Кодексу, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, а також допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або недоплати їх в бюджет, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, (стаття 268 цього Кодексу), не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом».

5. Статтю 466 доповнити частиною 3 такого змісту:

«3. Органи доходів і зборів, при розгляді справ про порушення митних правил, зобов'язані довести вину особи у вчиненні порушення митних правил. При доведенні вини особи у особи у формі умислу на порушення митних правил слід з'ясовувати також мету і мотив особи на їх порушення. Відсутність належного обґрунтування вини особи у формі умислу на порушення митних правил виключає застосування санкцій, які визначені за умисні дії особи.»

6. Статтю 467 доповнити частиною 4 такого змісту:

«4. Порушення митних правил, що виражається в неправильному зазначенні особою будь-яких відомостей при подачі митної декларації та супровідних документів (зокрема, відомостей, що впливають на розмір митних платежів) не вважається триваючим порушенням. Таке порушення вважається разовим.»

7. Статтю 472 виключити.

8. Статтю 483 викласти в такій редакції:

«Стаття 483. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю

Умисні дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю

1. Умисні дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, тобто з використанням спеціально виготовлених сховищ (тайників) та інших засобів або способів, що утруднюють виявлення таких товарів, або шляхом надання одним товарам вигляду інших, або з поданням органу доходів і зборів як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві відомості і призводять до незаконного звільнення від сплати митних платежів або їх недоплати в бюджет -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від 100 до 500 неоподаткованих мінімумів доходів громадян та/або конфіскацію цих товарів, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого цією статтею або статтею 482 цього Кодексу, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян та/або конфіскацією цих товарів, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.»

9. Статтю 484 викласти в такій редакції:

«Стаття 484. Зберігання, перевезення чи придбання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю

1. Зберігання, перевезення, придбання чи використання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від 100 до 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян або конфіскацію таких товарів».

10. Статтю 485 викласти в такій редакції:

«Стаття 485. Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру, а також інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів

1. Умисне заявлення в митній декларації з метою неправомірного звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру неправдивих відомостей щодо товарів або мети їх ввезення; або несплата митних платежів у строк, встановлений законом, або інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів, а так само використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.»

11. Після статті 485 доповнити статтею 485-1 такого змісту:

«Стаття 485-1. Помилки в митних декларація та документах, що подаються для митного оформлення товарів

1. Допущення будь-яких помилок в митній декларації та/або документах, що подаються для митного оформлення товарів, що вчинені особою з необережності, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від 10 до 100 неоподаткованих мінімумів доходів громадян».

12. Частину 4 статті 529 викласти у такій редакції:

«4. Скарга (адміністративний позов) на постанову органу доходів і зборів у справі про порушення митних правил подається у строк, встановлений Кодексом України про адміністративні правопорушення. У випадку, якщо до подачі до суду адміністративного позову, особа оскаржувала постанову митниці у справі про порушення митних правил до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, то особа може звернутись до суду з адміністративним позовом

на таку постанову протягом десяти днів, наступних за днем отримання відповідного рішення (постанови) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику про результати розгляду скарги. У разі пропуску цього строку з поважних причин він за заявою особи, яка подає скаргу (адміністративний позов), може бути поновлений відповідно митницею, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, або судом.»

13. Частину 2 статті 556 викласти у такій редакції:

«2. У разі якщо митне оформлення товарів здійснюється органами доходів і зборів безпосередньо на територіях або в приміщеннях підприємств, зазначені підприємства, незалежно від форми власності та підпорядкування, зобов'язані безоплатно надати органам доходів і зборів у тимчасове користування службове приміщення і доступ до каналів зв'язку, які є обґрунтовано необхідними для здійснення ними митного оформлення товарів.»

II. Внести до Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., NN 35 - 37, ст. 446) такі зміни:

1. Частину 2 статті 171-2 викласти в такій редакції:

«2. Рішення місцевого загального суду як адміністративного суду у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності може бути оскаржено в загальному порядку, що встановлений цим Кодексом.»

III. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст.1122) такі зміни:

1. У статтю 294, та викласти її в такій редакції:

«Постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку апеляційного оскарження, а в разі їх оскарження - з моменту проголошення судового рішення суду апеляційної інстанції.

Постанова судді у справі про адміністративне правопорушення оскаржується в порядку і строки, що передбачені Кодексом адміністративного судочинства України.

Судові рішення (постанови, ухвали) першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку та судові рішення апеляційної інстанції, прийняті за результатами розгляду апеляційної скарги, можуть бути оскаржені в касаційному порядку у порядку і строки, визначені Кодексом адміністративного судочинства України.»